

KENDELSE AFSAGT AF RETTENS PRÆSIDENT

23. november 1990 *

I sag T-45/90 R,

Alicia Speybrouck, tidligere midlertidigt ansat i De Europæiske Højrepartiers Gruppe i Europa-Parlamentet, med bopæl i Bruxelles, ved advokat Vic Elvinger, Luxembourg, og i det retsmøde, hvor begæringen om foreløbige forholdsregler blev behandlet, ved advokat Catherine Dessoy, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg på dennes kontor, 4, rue Tony-Neuman,

sagsøger,

mod

Europa-Parlamentet ved juridisk konsulent Jorge Campinos og kontorchef Manfred Peter, Den Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg på Europa-Parlamentets Generalsekretariat,

sagsøgt,

angående en begæring om foreløbige forholdsregler i form af udsættelse af gennemførelsen af afgørelserne af 31. maj 1990 og 12. juli 1990, truffet af generalsekretæren, hhv. formanden for De Europæiske Højrepartiers Gruppe, og hvorved sagsøgerens ansættelsesforhold blev bragt til ophør,

har

RETTENS PRÆSIDENT

afsagt følgende

* Processprog: fransk.

Kendelse

Sagsfremstilling

- 1 Sagsøgeren har ved stævning, indgivet til Justitskontoret for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 16. oktober 1990, anlagt sag med påstand om annullation af den afgørelse, som generalsekretæren for De Europæiske Højrepartiers Gruppe (herefter benævnt »gruppen«), Jean-Marc Brissaud, traf den 31. maj 1990, og hvorved sagsøgerens ansættelseskontrakt blev bragt til ophør med virkning fra 30. juni 1990, og af den afgørelse, som gruppeformanden, Jean-Marie Le Pen, traf den 12. juli 1990, hvorved han bekræftede opsigelsen af sagsøgerens ansættelseskontrakt og underrettede hende om, at opsigelsesvarslet udløb den 11. oktober 1990.

- 2 Sagsøgeren har ved et særskilt dokument, indgået til Rettens Justitskontor samme dag, i medfør af EØF-Traktatens artikel 186 og artikel 83 i Domstolens procesreglement fremsat begæring om, at gennemførelsen af de anførte afgørelser udsættes.

- 3 Europa-Parlamentet har fremsat sine bemærkninger den 26. oktober 1990. Parterne har fremsat deres mundtlige bemærkninger den 12. november 1990.

- 4 Før det undersøges, om begæringen om foreløbige forholdsregler skal tages til følge, skal der kort redegøres for de faktiske forhold, der ligger til grund for sagens realitet.

- 5 Sagsøgeren blev af Europa-Parlamentet (herefter benævnt »Parlamentet«) ansat som midlertidigt ansat i lønklasse A 3 og blev med virkning fra 1. januar 1990 stillet til rådighed for gruppen på ubestemt tid. Ifølge ansættelseskontrakten var der fastsat en prøvetid på seks måneder og et gensidigt opsigelsesvarsel på tre måneder.

- 6 Udtalelsen om sagsøgerens egnethed til varetagelse af de med hendes stilling forbundne opgaver samt om hendes tjenstlige indsats og adfærd i henhold til artikel 14, stk. 3, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte¹ (herefter benævnt »ansættelsesvilkårene«) blev udfærdiget den 3. maj 1990 og underskrevet af Brissaud den 18. maj 1990. Udtalelsen indeholdt påtegningen »prøvetiden forløbet tilfredsstillende«, og som samlet vurdering anførtes »egnet« og »godt kendskab til Europa-Parlamentets arbejde«.
- 7 Brissaud meddelte ved skrivelse af 31. maj 1990 sagsøgeren, at »trods den tilfredsstillende udtalelse ... har vor gruppeformand, Jean-Marie Le Pen, besluttet ikke at forlænge Deres ansættelsesforhold efter prøvetidens udløb... Deres opsigelsesvarsel på en måned regnes fra den 1. juni 1990«.
- 8 Sagsøgeren indbragte ved skrivelse af 6. juni 1990 for Parlamentets generaldirektør for Personale, Budget og Økonomi, G. Van den Berge, en klage i henhold til artikel 90, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (herefter benævnt »vedtægten«) over den afgørelse om afskedigelse, der var blevet meddelt hende.
- 9 Sagsøgeren meddelte ved skrivelser af 18. og 25. juni 1990 Van den Berge, hhv. Brissaud, at hun den 18. juni til Parlamentets rådgivende læge havde indgivet en lægeerklæring, hvoraf fremgik, at hun havde været gravid fra ca. 15. maj 1990. Brissaud meddelte ved skrivelse af 26. juni 1990 sagsøgeren, at gruppebestyrelsen »af tungtvejende grunde« havde bekræftet afgørelsen om ikke at forlænge hendes ansættelsesforhold.
- 10 Gruppeformanden, Le Pen, bekræftede ved skrivelse af 12. juli 1990 til sagsøgeren, at gruppen i overensstemmelse med de instruktioner, han havde givet generalsekretæren, havde besluttet at bringe hendes kontrakt til ophør. Endvidere meddelte han på grund af den strid, der havde været om fratrædelsestidspunktet, at opsigelsesvarslet udløb den 11. oktober 1990.

1 — Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29.2.1968 (EFT L 56), senest ændret ved Rådets forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 2258/90 af 27.7.1990 (EFT L 204, s. 1).

- 11 Sagsøgeren indgav ved skrivelse af 24. juli 1990 til Van den Berge en ny klage i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, over den afgørelse, der var indeholdt i gruppeformandens skrivelse af 12. juli 1990.
- 12 Da klagen af 6. juni 1990 ikke blev besvaret inden fire måneder efter dens fremsættelse, må den anses for stiltiende afvist. Da fristen for besvarelse af klagen af 24. juli 1990 endnu ikke er udløbet, må Rettens behandling af sagens realitet i henhold til vedtægtens artikel 91, stk. 4, udsættes, indtil der foreligger en udtrykkelig eller stiltiende afvisning af klagen.

Retlige bemærkninger

- 13 Det fremgår af artikel 83, stk. 2, i Domstolens procesreglement, der finder tilsvarende anvendelse på Retten i henhold til artikel 11, stk. 3, i Rådets afgørelse om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans, at sagsøgeren skal angive de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og de faktiske og retlige grunde til, at den begærede foreløbige forholdsregel umiddelbart forekommer berettiget.
- 14 Sagsøgeren har med hensyn til uopsættelighed gjort gældende, at hun er ugift, og at hun ikke har modtaget noget vederlag siden den 11. oktober 1990. Hendes situation er endnu mere alvorlig, fordi hun er gravid og således inden for kort tid ikke kun skal sørge for dækning af omkostninger til sit eget underhold, men også for omkostninger til dækning af barnets underhold og opdragelse, og på grund af graviditeten ikke kan finde anden beskæftigelse.
- 15 Sagsøgeren har — med hensyn til grundene til, at den begærede foreløbige forholdsregel umiddelbart forekommer berettiget — i første række henvist til, at afgørelsen om afskedigelse af 31. maj 1990 klart er behæftet med fejl, idet den — ud over at den ikke blev meddelt af den kompetente ansættelsesmyndighed — er i strid med ansættelsesvilkårenes artikel 14, stk. 3 og 4, og det opsigelsesvarsel på tre måneder, der følger af kontrakten, ikke er blevet iagttaget.

- 16 Sagsøgeren har i anden række anført, at afgørelsen af 12. juli 1990 er i strid med de almindelige retsprincipper på arbejdsrettens område, der såvel er anerkendt internationalt som af medlemsstaterne, idet den er truffet på et tidspunkt, da sagsøgeren var gravid, og ansættelsesmyndigheden var orienteret om graviditeten. Hun har endelig anført, at den anden afgørelse er i strid med ansættelsesvilkårenes artikel 47, stk. 2, idet opsigelsesvarslet er beregnet forkert, og afgørelsen er behæftet med en sagsbehandlingsfejl, idet Personaleudvalget ikke er blevet hørt.
- 17 Parlamentet har nedlagt påstand om, at begæringen om foreløbige forholdsregler ikke tages til følge. Parlamentet har gjort gældende, at uopsættelighedsbetingelsen i det foreliggende tilfælde ikke er opfyldt, idet sagsøgerens problem hovedsagelig er af økonomisk karakter. Efter sagsøgtes opfattelse vil sagsøgeren — hvis hun får medhold i sine realitetspåstande — med tilbagevirkende kraft blive genindsat i sine rettigheder, og hun vil således få udbetalt vederlag for den periode, hvor sagen har verseret. Sagsøgeren kan derfor anmode om et banklån til dækning af sit underhold, indtil der afsiges dom vedrørende realiteten.
- 18 Parlamentet har videre anført, at det ikke er sandsynligt, at sagsøgeren får medhold i sine realitetspåstande, bl. a. under hensyn til, dels at det efter ansættelsesvilkårenes artikel 47 sammenholdt med vedtægtens artikel 58 kun er under barselsorloven — der begynder seks uger før den formodede fødselsdato — at opsigelsesvarslet ikke kan begynde at løbe, dels at der ikke er sammenhæng mellem sagsøgerens graviditet og de tungtvejende grunde af politisk karakter, der har ført til, at gruppen har opsagt sagsøgeren.
- 19 Sagsøgtes repræsentant har under retsmødet fremlagt et dokument med en kortfattet vejledning i udbetaling af arbejdsløshedsunderstøttelse til midlertidigt ansatte. De regler, der er fastsat i vejledningen — og som ifølge denne alene skal tjene til oplysning og ikke er retligt bindende for Kommissionen — har været anvendt af sagsøgte siden 1989. Parlamentets repræsentant har ligeledes gjort opmærksom på, at sagsøgeren — samme dag, som hun indgav sin begæring om foreløbige forholdsregler til Retten — indgav en ansøgning til Parlamentet om arbejdsløshedsunderstøttelse. Han har tilføjet, at han har fået oplyst fra Parlamentet, at behandlingen af denne ansøgning er tilendebragt.

Sagsøgerens begrundelse for, at udsættelsen af gennemførelsen af de anfægtede afgørelser umiddelbart forekommer berettiget

- 20 Det bemærkes for det første med hensyn til afgørelsen af 31. maj 1990, at der ud fra sagsøgerens anbringender umiddelbart tilsyneladende kan rejses tvivl om afgørelsens lovlighed. For så vidt angår afgørelsen af 12. juli 1990, bemærkes, at ansættelsesmyndigheden, da den blev truffet, havde kendskab til sagsøgerens graviditet. Sagsøgerens synspunkt, der i det væsentlige bygger på principper, der er almindeligt anerkendt i de fleste medlemsstater, med hensyn til beskyttelse af gravide kvinder mod afskedigelse under graviditeten, er velunderbygget, og det kan derfor ikke antages at være uden betydning.
- 21 Det må herefter — uden at der på nogen måde tages stilling til, om de anfægtede afgørelser er lovlige — fastslås, at de faktiske og retlige grunde, som sagsøgeren har påberåbt sig, ikke kan anses for åbenbart ubegrundede, således at begæringen om foreløbige forholdsregler ikke af denne grund kan afvises.
- 22 Det må derfor undersøges, om det vil medføre en alvorlig og uoprettelig skade for sagsøgeren, at de anfægtede afgørelser opretholdes, indtil Retten afsiger dom vedrørende sagens realitet.

Betingelsen om uopsættelighed og om alvorlig og uoprettelig skade

- 23 Som Domstolen har fastslået flere gange (jf. senest kendelse af 3. juli 1984, præmis 4, De Compte mod Parlamentet, sag 141/84 R, Sml. s. 2575), kan »et rent økonomisk tab ... i princippet ikke anses for uopretteligt eller selv vanskeligt afhjælpeligt, da et sådant tab begrebsmæssigt kan være genstand for en senere økonomisk erstatning...«.
- 24 Det må imidlertid ved påkendelsen af begæringer om foreløbige forholdsregler i hvert enkelt tilfælde vurderes, om det — såfremt de afgørelser, hvis gennemførelse

er begæret udsat, straks gennemføres — for sagsøgeren vil medføre risiko for skade, der ikke vil kunne afhjælpes, selv om afgørelserne annulleres under behandlingen af sagens realitet.

- 25 Ansættelsesvilkårenes artikel 28a fastlægger betingelserne for, at tidligere midlertidigt ansatte, som efter at være ophørt med at arbejde i en af De Europæiske Fællesskabers institutioner er uden beskæftigelse, kan få udbetalt en månedlig arbejdsløshedsunderstøttelse i en periode på 24 måneder fra tjenestens ophør. Efter bestemmelsens stk. 3 udgør arbejdsløshedsunderstøttelsen 60% af grundlønnen i de første tolv måneder, 45% af grundlønnen fra 13.-18. måned og 30% af grundlønnen fra 19.-24. måned, idet de således fastsatte beløb dog ikke kan være mindre end 30 000 BFR eller større end 60 000 BFR.
- 26 Ifølge ansættelsesvilkårenes artikel 28a, stk. 5, har den tidligere midlertidigt ansatte, som modtager arbejdsløshedsunderstøttelse, endvidere ret til familietillæg i henhold til vedtægtens artikel 67 og på de i vedtægtens artikel 72 fastsatte betingelser ret til sygesikring uden erlægelse af bidrag.
- 27 Det følger heraf, at sagsøgeren fra afskedigelsen og i de første tolv måneder kan få udbetalt en månedlig arbejdsløshedsunderstøttelse på 60 000 BFR og har ret til sygesikring i henhold til vedtægtens artikel 72 og, fra barnets fødsel, til husstandstillæg og børnetilskud for ét barn i henhold til artikel 1, stk. 1, hhv. artikel 2, stk. 1, i bilag VII til vedtægten.
- 28 Selv om der er en væsentlig forskel mellem lønnen for en stilling i lønklasse A 3 og den arbejdsløshedsunderstøttelse, som sagsøgeren kan få udbetalt, kan dette forhold ikke i sig selv føre til, at sagsøgeren må anses for at lide alvorlig og uoprettelig skade. Sagsøgeren vil i tiden, indtil der foreligger en afgørelse vedrørende sagens realitet, med arbejdsløshedsunderstøttelsen og sygesikringen — samt fra

barnets fødsel husstandstillægget og børnetilskuddet — kunne dække sine omkostninger, navnlig med hensyn til eget underhold og barnets fødsel.

- 29 Under disse omstændigheder kan gennemførelsen af de anfægtede afgørelser ikke anses for at medføre en uoprettelig skade, der ikke kan afhjælpes, selv om afgørelserne måtte blive annulleret.
- 30 Det ville på grund af sagsøgerens situation forholde sig anderledes, hvis hun ikke straks kunne oppebære de forskellige ydelser, som hun har krav på. I en sådan situation ville dette medføre en alvorlig og vanskeligt oprettelig skade for sagsøgeren, idet hun da ikke rådede over midler til sit underhold, uanset Retten senere måtte give sagsøgeren medhold vedrørende sagens realitet og således genindsætte hende i hendes rettigheder, og dette kunne begrunde en udsættelse af gennemførelsen af de anfægtede afgørelser.
- 31 Selv om sagsøgeren har krav på arbejdsløshedsunderstøttelse, og Parlamentets repræsentant under retsmødet har oplyst, at sagsøgerens ansøgning herom er færdigbehandlet af Parlamentet, kan Retten imidlertid ikke på grundlag af de foreliggende oplysninger med sikkerhed fastslå, om alle de betingelser, der i henhold til forordning (EKSF, EØF, Euratom) nr. 91/88 ² stilles for, at sagsøgeren kan få arbejdsløshedsunderstøttelse, er opfyldt.
- 32 Det fremgår af ansættelsesvilkårenes artikel 28a, stk. 2, og forordning nr. 91/88, at den tidligere midlertidigt ansatte bl. a. skal fremsende en attest fra bopælsstedets arbejdsformidling, som attesterer, at den pågældende er tilmeldt som arbejdssøgende, og at vedkommende har underkastet sig de forpligtelser og den kontrol, der er pålagt i den lovgivning, som arbejdsformidlingen på den pågældendes bopælssted anvender. Det bemærkes endvidere, at som det bl. a. fremgår af artikel 28a, stk. 6, er det Kommissionen — og ikke den institution, hvorunder den tidligere ansatte henhørte — der skal udbetale beløb vedrørende arbejdsløshedsunderstøttelse og familietillæg på grundlag af de fuldstændige oplysninger, der fremgår af aktmappen.

2 — Kommissionens forordning af 13.1.1988 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser til artikel 28a i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber (EFT L 11, s. 31).

- 33 Det må ikke lades ude af betragtning, at opfyldelsen af disse formaliteter vil kunne medføre en væsentlig forsinkelse med udbetalingen af arbejdsløshedsunderstøttelse.
- 34 Retten kan i henhold til EØF-Traktatens artikel 186, sammenholdt med artikel 4 i Rådets afgørelse af 24. oktober 1988 foreskrive de nødvendige foreløbige forholdsregler i sager, der er indbragt for den.
- 35 Det må på grundlag af det anførte fastslås, at så længe Kommissionen ikke rent faktisk udbetaler arbejdsløshedsunderstøttelse i henhold til ansættelsesvilkårenes artikel 28a til sagsøgeren, er betingelserne for at træffe bestemmelse om en foreløbig forholdsregel opfyldt.
- 36 Det ville imidlertid være uforholdsmæssigt belastende at udsætte gennemførelsen af de anfægtede afgørelser og således tilpligte Parlamentet at genindsætte sagsøgeren i hendes rettigheder, indtil sagens realitet er afgjort. Retten må i stedet afveje parternes respektive interesser, dels for at det undgås, at sagsøgeren lider alvorlig og uoprettelig skade, dels for at den politiske gruppe ikke bliver forpligtet til at opretholde et ansættelsesforhold i et tilfælde, hvor den gensidige tillid, der er en væsentlig forudsætning i forholdet mellem en politisk gruppe og dens ansatte, ikke er til stede.
- 37 Risikoen for en alvorlig og uoprettelig skade kan i denne sag undgås ved, at Parlamentet tilpligtes at fortsætte med at betale sagsøgeren et vederlag svarende til arbejdsløshedsunderstøttelsen i henhold til ansættelsesvilkårenes artikel 28a — fra barnets fødsel med tillæg af husstandsstillæg og børnetilskud for et barn — og indrømmer hende ret til sygesikring på de i vedtægtens artikel 72 fastsatte betingelser uden erlæggelse af bidrag, indtil Kommissionen faktisk udbetaler sagsøgeren arbejdsløshedsunderstøttelse.

Af disse grunde

bestemmer

RETTENS PRÆSIDENT

før endelig afgørelse træffes:

- 1) Begæringen om udsættelse af gennemførelsen af afgørelserne af 31. maj 1990 og 12. juli 1990, hvorved den mellem De Europæiske Højrepartiers Gruppe og sagsøgeren indgåede ansættelseskontrakt bringes til ophør, tages ikke til følge.
- 2) Parlamentet betaler — fra tidspunktet for kontraktens ophør, og indtil Kommissionen faktisk udbetaler sagsøgeren arbejdsløshedsunderstøttelse i henhold til ansættelsesvilkårenes artikel 28a — sagsøgeren et beløb svarende til den nævnte månedlige arbejdsløshedsunderstøttelse, fra barnets fødsel med tillæg af familietillæg i henhold til ansættelsesvilkårenes artikel 28a, stk. 5, og indrømmer sagsøgeren ret til sygesikring på de i vedtægtens artikel 72 fastsatte betingelser uden erlægelse af bidrag.
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 23. november 1990.

H. Jung

Justitssekretær

J. L. Cruz Vilaça

Præsident